

Sags Skyld heller ikke. Der maatte, for at der med Forstand kunde tales om, at der var foregaaet et Systemskifte den 1ste April, forlanges, at der enten forelaa en Række af Finanslove, der toge det behørigte Hensyn til Folketingets Afstemninger, eller at der forelaa en Sikkerhed for, at en saadan Række af Finanslove vilde komme til at foreligge. Det første kan der jo ikke være Spørgsmaal om i Ojeblikket; det er noget, som kun Fremtiden vil komme til at afgøre. Naar vi altsaa i Ojeblikket spørge om, hvorvidt der er foregaaet et Systemskifte den 1ste April eller ikke, maatte der, for at et saadant Bevis kunde føres, og for at det kunde godtgøres, at der nu var Tale om et virkeligt Systemskifte, af de ærede Medlemmer kunne paavises Kendsgæringer, som viste, at det nu var sikkert, at vi i en Række af Aar vilde faa Finanslove, der toge behørigt Hensyn til Folketingets Afstemninger. Der skal jeg indrømme, at et Ministerkifte naturligtvis kunde indeholde noget af et Bevis for, at et saadant Systemskifte var indtraadt; men — og det maa vel ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds indrømme — det maatte da være et Ministerkifte af en noget anden Natur end det, der er foregaaet. Men selv med det nuværende høje Ministerium vilde der af det ærede Medlem kunne føres Bevis for, at et Systemskifte virkelig var foregaaet, hvis der fra Ministerbordet var faldet nogen Udtalelse, der gav Sikkerhed for, at Folketingets Bevillingsret, Folketingets Ret i Henseende til Afstemninger over Finansloven i Fremtiden vilde blive respekteret. Men en saadan Udtalelse, faldt der jo slet ikke. Der faldt ganske vist en Udtalelse fra den højtærede Konseilspræsident om, at han vedkendte sig Rigsdagsbeslutningerne af 1ste April. Den højtærede Konseilspræsident besvarede jo der igennem det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Åsens (Berntsen) havde rettet til ham, men det forekommer mig dog, rigtignok, at det ærede Medlem fra Åsens gjorde sit Spørgsmaal noget vel almindeligt; det kunde nok have været noget bestemttere stillet, thi det vide vi jo alle, at det er det mærkelige ved denne Rigsdagsbeslutning blandt alle Forligets Mærkværdigheder, at den fortolkes paa to forskellige Maader. Medens det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds og hans Venner sige, at ved denne Rigsdagsbeslutning er der afgjort og en Gang for alle brudt med det provisoriske System, og Folketingets Ret sikret, saa siges der jo fra en anden Side: Nej, det er slet ikke Tilfældet; hvis man ikke kan enes om en Finanslov,

hvis der opstaar Strid mellem de to Ting, saa fremgaar det netop af Rigsdagsbeslutningen og er netop forudsat i Rigsdagsbeslutningen, at vi skulle have et Provisorium igen. Og saa er der jo det mærkelige, at Rigsdagsbeslutningen netop anviser begge Parter, at de have Lov til at lægge, hvilken Fortolkning ind deri de ville. Hvis altsaa den ærede Rigsdagsmand fra Åsens skulde kunne paaberaabe sig nogen Udtalelse fra Ministerbordet, maatte denne Udtalelse være gaaet ud paa, at den højtærede Konseilspræsident vedkendte sig den Forstaelse af Rigsdagsbeslutningen, som det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds er Talsmand for; men jeg tvivler meget paa, at den højtærede Konseilspræsident vil fremkomme med en saadan Udtalelse. Men selv i Mangel af en Udtalelse fra Ministerbordet kunde det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds jo klare sig, hvis han kunde paaberaabe sig, at man ellers fra alle Sider, navnlig inden for Højre og navnlig fra Landstingets Side, vedkendte sig den samme Opfattelse af Rigsdagsbeslutningen, som han er Talsmand for. Vi vide jo imidlertid alle sammen, at det er meget langt fra, at det er saa. Jeg skal ikke komme ind paa alle de Udtalelser, som i saa Henseende ere komne frem haade her i Salen og uden for Salen. Saadanne Udtalelser ville være ærede Medlemmer i alt for frist Minde. Det ærede Medlem indrømmede jo ogsaa selv, at nogen saadan Erkendelse fra Højres Side ikke var til Stede, men han talte om, at det dog kunde være et Spørgsmaal, om der ikke var Spor af, at der var en saadan Erkendelse til Stede. Man bliver lidt underlig til Mode, naar man sammenligner dette med de Udtalelser, der for to Aar siden faldt fra det ærede Medlem fra Stege (Bjlsen). Da sagde dette ærede Medlem, at der ikke kunde være Tale om Forlig, for den Erkendelse var trængt igennem til alle Sider, at Provisorer ikke mere kunde benyttes i vort Land som Kampmiddel. Der er lidt underligt ved at tænke tilbage paa denne Udtalelse, naar vi gennemgaa, hvad vi, siden Forliget blev sluttet, have hørt og oplevet. Jeg mindede allerede den 1ste April det ærede Medlem fra Stege om denne Udtalelse. Den Gang var det ærede Medlem jo noget tilbøjelig til at vende lidt paa Udtalelsen, men han stod dog endnu paa det Punkt, at der, for at der kunde sluttet Forlig, maatte være en Stemning, en almindelig Stemning for et Systemskifte. I det hele taget er det jo underligt med det ærede Medlems mange Stemninger. Vi hørte i Tirsdags, at den Gang Forhandlingspolitiken begyndte at